

FINTA ÉVA

BINGENI HILDEGARD
DICSÉRETE

(Máté Máriának)

*Ül felhőtrónusán és ír
Bingeni szent Hildegárd.
Égiekről és gyógyításról
születnek szekvenciák.
Germánia prófétanője
látnoki szavakat
igéz versekbe és dalokba
az angyalos felhők alatt.
A „Rajnai Szibilla” szót kér:
a hitről elmélkedik.
Erkölcstant ír s a természetről,
meggyógyít valakit,
a teremtés és megváltás művét
veti papírra majd,
a kozmológia neki nem titok:
látomása a fénybe tart
minden varázslatot.
Drámát ír, megfeddi a királyt -
Rőtszakállú Frigyest –
kolostorokat alapít!
Komponál éneket.
Bingeni Hildegard ragyog,
éberén álmodik.
Zengnek belőle fénylő igék,
Bingeni szent Hildegárd nevét
templom- s kolostorkupolák
visszaverik.*

TENGERPART

*A tenger szétfeszíti az eget
a partra roskadnak habzó vizek
a köveken sirályok törnek át
totyognak ringanak fehéren
vitorláznak dingik jollék gyanánt.*

*Két játékos sirály hullámszik el
a sziklapart s az éber ég között
a horizonton tengervíz fröcsög
mint részeg matróz köpködi szavát.*

*Sikítva hullanak a víz fölé
s a lendület már légbe kapja őket
ahogy halásszák a zúgó vizet
tömegben rajzik sok madársziget.*

*A partokat ők fűzik át a vízzel
a vízpermetben ringva – hullva szállnak
apad-dagad szárnyuktól a fehérség
rikoltanak s beköltözik a tájat.*